

La rumba de Joan Vinyoli

L'exlíder d'Ai Ai Ai, Pep Lladó, presenta "D'una terra", la primera musicació d'un poema

Pep Lladó | Montse Farré

Pep Lladó presenta demà la musicació del poema de Joan Vinyoli "D'una terra", pertanyent al llibre *Les hores retrobades* (1951). És la primera vegada que el compositor s'enfronta a aquest tipus de repte. La cançó ens presenta Vinyoli a ritme de postrumba i per a l'enregistrament **Lladó** ha comptat amb la participació de dos dels seus habituals: **Carlitos Miñarro** a la guitarra i **Alba Bioque** a la veu. Avui, Enderrock.cat l'estrena en exclusiva.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=7lrlEeelqWU>

Com arribes a musicar aquest primer poema?

Tinc un amic que em va temptar a musicar poemes. Per mi ha estat un repte. El meu pare és poeta i jo sempre he tingut curiositat pel món de la poesia, però mai no ho he sabut casar amb el món de la cançó. Fins que un dia em vaig arremangar i m'hi vaig posar de veritat.

Per on vas començar?

El primer de tot és la recerca. Anar llegint i coneixent poetes i veure amb quin sintonitzes. I d'entre els que has sintonitzat, mirar quin és més musicable, cosa que no és fàcil. M'ha costat molt, però ha estat una experiència molt enriquidora que m'ha permès entrar en l'univers d'aquests poetes.

Llegeixes habitualment poesia o ha estat fruit d'aquesta recerca?

Per començar la recerca vaig estar a un taller amb la Míriam Cano. A partir d'ella em vaig fer una llista de poetes que volia conèixer i Vinyoli n'era un. En tinc les obres completes i he anat llegint-lo desendreçadament. A més, a través de YouTube, vaig escoltar alguna conferència que m'ajudés a entendre'l. I tot just estic a l'inici! Vinyoli és immens i jo estic a les beceroles.

T'has trobat confortable fent-ho?

Confortable, no; gratificant, sí. Confortable, no, perquè m'ha costat molt. La poesia contemporània encara costa més: la mètrica sol ser més irregular i això dificulta molt poder-li posar música. Confortable no m'hi he trobat; ara bé, aconseguir-ho ha estat flipant.

Has dit que el teu pare era poeta. Parla'ns d'ell.

El meu pare és Mestre en Gai Saber. Es diu Josep Lladó i té multitud de premis. Té uns quants llibres publicats, però s'ha mogut en un àmbit local.

No has pensat musicar mai res de la seva obra?

Sí, ho he intentat algun cop, però de moment no me n'he sortit. És una feina que tinc pendent i que vull fer.